

Ἀφίνοντες τὰς ἐπὶ τῶν καθ' ἑκάστη κρίσεις εἰς τοὺς εἰδικῶς ἐγκύπτοντας εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς καὶ ιστορικὰς σπουδὰς, παρατηροῦμεν ὅτι αἱ πλείους τῶν μονογραφικῶν τούτων δύνανται εὐχερῶς νὰ μελετηθῶσι καὶ ὑπὸ τῶν μὴ εἰδικῶς ἀσχολουμένων εἰς τὰ πᾶσι καὶ τῆς ιστορίας προβλήματα διὰ τὸ ἐθνικὸν διαφέρων τῆς υποθέσεως, τὸν χρωματισμὸν τῆς ἀφηγήσεως, καὶ τὸ αἰμύλον τῆς γλώσσης. Αἰτίαι δ' κ. Λάμπρος συγκαταλέγεται μετὰ τῶν φρονούντων, ὅτι ἡ ιστορία οὐδὲ νὰ διδάξῃ ἀληθῶς καὶ ὑψώσῃ καὶ φρονηματισθῇ, πρέπει νὰ ἀφῇ τοῦ βίου, νὰ γείνῃ αἰμύλον δυνάται, καὶ πρῶτον, κτήμα πάντων καὶ πασῶν, πάντοτε καὶ πανταχοῦ, ἐνδιαφέρουσα ἀπὸ ἀδιαφόρου, ἀγαπητὴ ἀντὶ μισθῆς.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομὰδα ἀποθανὼν ἐκδευθὴ ὁ Νικόλαος Κορέσιος. Γεννηθεὶς ἐν Χίῳ τὸ 1817, ἐσπούδασεν ὑπὸ τὸν Νεόφυτον Βλάχον, εἶτα δὲ μεταβὰς εἰς Ὁδησσόν, καὶ ἀκολούθως εἰς Ἀγγλίαν, ἐπέδωκεν εἰς τὸ ἐμπορικὸν στάδιον. Ἐν Ἀγγλίᾳ εὐρισκόμενος, ἤρξατο ἐκδίδων ἐφημερίδα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀγγελος τῶν Βυζαντινῶν λαῶν». Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν ἰδίᾳ ἐγνώσθη διὰ τῆς «Ἐκλεκτικῆς», ἐφημερίδος γραφομένης ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ 1869 μέχρι τοῦ 1876, τῆς ὁποίας τὸ ἰδιορρυθμὸν ὕψος καὶ ἡ ἐν πολλοῖς ἀνεξαρτήτως τῶν σκέψεων κατέλιπον ζωηρὰ ἀκόμη ἀνθυμνήσεις.

— Ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ Ἀρκακίῳ διδάσκοντος κ. Μ. Νικολαΐδου ἐξεδόθη «Στοιχειώδης Κοσμογραφία», συνταχθεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει πολλῶν δοκιμῶν μαθηματικῶν γεωγραφικῶν, πρὸς χρῆσιν τῶν παρθενωγαγέων καὶ ἑλληνικῶν σχολείων.

NEA BIBLIA

Forstwissenschaftliche Leistungen der Altgriechen Von Dr. Chloros in Athen. (Ἐκ τοῦ Forstwissenschaftlichen Centralblatt 1884.) «Ἦτοι αἱ περὶ τῶν δασῶν ἰδέαι καὶ γνώσεις τῶν ἀρχαίων ὑπὸ Ν. Χλωρῶ.

[Ἡ πραγματεία αὕτη σκοπεῖ νὰ δείξῃ ἡμῖν τίνα προφυλακτικὰ μέσα εἶχον οἱ ἀρχαῖοι πρὸς φύλαξιν τῶν δασῶν αὐτῶν καὶ πῶς οἱ ἀρχαῖοι ἐκαρπούνην τὰ δάση. Ὡς τοιαυτὴ δὲ κινεῖ σπουδαίως τὸ ἡμέτερον διαφέρων ἀπὸ δασονομικῆς καὶ οὐχὶ ἀπὸ φιλολογικῆς ἀποψέως.

Κατὰ τὸν κ. Χλωρὸν ἡ λατρεία τῶν δένδρων ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων δέον ν' ἀποδοθῇ εἰς δασικούς καὶ οὐχὶ θρησκευτικούς λόγους, δι' ὧν κατέστη δυνατόν ἡ σωτηρία τῶν ἐπιλοιπῶν καὶ ὑπὸ πολλῶν κινδύνων ἀπειλούμενων δασῶν μετὰ τὴν καταστροφὴν αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ πολιτισμοῦ. Οὕτω ἐξηγεῖται ἡ διατήρησις τῶν δασῶν ἐν τοῖς ὁρεσὶ καὶ ταῖς πεδίοις (ἄλσιν), ἅτινα τούτου ἕνεκα εἶχον ἀπεριόριστοι εἰς ἰδίᾳ θεότητα. Συγχρόνως εἶχον ἀναφάνη καὶ ἡ λατρεία τῶν νυμφῶν (Δενδρότιδες, Δρυάδες, Ἀμυδρυάδες, Δρυμίδες, Αὐλιανίδες, Ναπαῖαι κτλ.), αἵτινες γεννῶνται ἀπὸ δένδρα καὶ ζῶσιν ἐφ' ὅσον καὶ αὐτά. Ἐκάστη νύμφη καθ' ἑν δένδρον, τούτου δὲ καταστρέφοντος συγκαταστρέφεται καὶ ἡ νύμφη. Διὰ τῆς θρησκευτικῆς ταύτης διδασκαλίας, λέγει δ' κ. Χλωρὸς, ἥτις εἶνε προσωποποίησης τῆς στενῆς σχέσεως μεταξὺ δασῶν, βροχῆς καὶ πηγῶν, ἐσκόπουν νὰ προφυλάξωσι τῆς καταστροφῆς τὰ ἐκ δρυῶν καὶ ἐλατῶν δάση. Πρὸς τοῦτο δὲ φέρει καὶ παρὰδείγματα τὰ μέχρι σήμερον σωζόμενα ἱερὰ δάση τῆς Ἀρκαδίας.

Πρὸς τοῦτους ὁμοῦ οἱ ἀρχαῖοι ἐπρέσβευον ὅτι αἱ νύμφαι γίνονται ἐκ τε κρητῶν, ἀπὸ τ' ἀλφειῶν ἐκ θ' ἱερῶν ποταμῶν. Ἐκ τούτου γίνεται ὁλον ὅτι ὡς νύμφας ἐθεώρουν οἱ ἀρχαῖοι αὐτὰς ταύτας τὰς πηγὰς καὶ τὸ ὕδωρ. Ἐπειδὴ δὲ οὐδεμίαν θρησκευτικὴν ἰδέαν ἱερῶν θένει θυμμάτων καὶ ποινῶν, πρὸς σωτηρίαν τῶν δασῶν ἐπενοήθη ὁ μῦθος τοῦ Ἐριχθονίου, βασιλέως τῆς Ἀττικῆς. Κατὰ τὸν μῦθον τούτον δηλ. ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Δήμητρος εὐρίσκειτο ἱερὰ τις δρυς. Ὁ Ἐριχθόνιος διέταξε ποτὲ νὰ βίβωσι δρυὶν τινα ἱερὰν εὐρισκόμενῃ ἐν τῷ ἱερῷ ἄλσει τῆς Δήμητρος. Οὐδεὶς ὁμοῦ ἐτόλμησε νὰ πράξῃ τοῦτο φοβούμενος τὴν φοβερὴν τιμωρίαν τῆς θεᾶς. Ὁ Ἐριχθόνιος ὁμοῦ λαθὼν πέλεκυν ἤρξατο ἀβασθῶς καταφέρειν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ κορμοῦ. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πρώτου κτυπήματος ἐκβύλεται αἷμα καὶ φωνὴ τις ἀκούεται ἀπὸ τοῦ κορμοῦ. «Ἐντός τοῦ δένδρου εὐρίσκειται ἐγὼ ἡ εἰς τὴν Δήμητρα λίαν προσφιλὴς νύμφη. Ἀλλ' ὁ Ἐριχθόνιος ἐξακολουθεῖ τὰ κτυπήματα μέχρις οὗ ἡ δρυς πίπτει. Ἐὰν ὁμοῦ τὸ κακούργημα τοῦτο ἔμενεν ἀτιμώρητον, ἤθελεν

ἐπέλθαι καταστροφὴ δλων τῶν δασῶν. Ἐνεκα τούτου ἀπασι αἱ Δρυάδες παρεκάλεισαν τὴν Δήμητρα νὰ τιμωρήσῃ τὸν δράστην τοῦ κακοῦ. Ἡ Δήμητρα λοιπὸν ἀποστέλλει εὐθὺς νύμφην τινὰ Ὁρεάδα εἰς τὸν ψυχρὸν Καύκασον, τοῦτέστιν ἐκεῖ ἔνθα ἡ βλάστησις ἀδυνατεῖ ν' ἀναπτυχθῇ, ὅπως φέρῃ τὸν λιμὸν καὶ εἰσαγάγῃ αὐτὸν ἐν τῷ σώματι τοῦ Ἐριχθονίου, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ὁ Ἐριχθόνιος βουλόμενός τινος τρώγει ἀδισκώπως καὶ δὲν δύναται νὰ κορεσθῇ. Οὕτω καταναλώσας ὅλην αὐτοῦ τὴν περιουσίαν καὶ καταστῶν καὶ μέγα μέρος τοῦ σώματος τοῦ, τέλος ἀπολλύται.

Ἡ σημασία τοῦ μύθου τούτου γίνεται καταφανὴς ἐὰν ἀναλογισθῶμεν ὅτι ἡ Δήμητρα εἶνε ἡ γεωγονία καὶ ὅτι ἡ δρυς εἶνε προσωποποίησης τῶν δασῶν. Ἡ καταστροφὴ τῶν δασῶν εἶνε καταστροφὴ καὶ τῆς γεωργίας, ἥς ἀποτέλεσμα ὁ λιμὸς δ' ἀπάντων καὶ σήμερον ἐστὶ εἰς τινὰς ἀποδυναστεύσας χώρας τῆς Ἑλλάδος, ἔνθα οἱ κάτοικοι ζῶσι λίαν πεινχρῶς ἐξ ἀσημάντου αἰγοτροφίας.

Καὶ οἱ νεώτεροι δὲ Ἑλληνες χρεωστοῦμεν εἰς τὴν θρησκείαν τὴν σωτηρίαν τῶν δασῶν. Οὕτω π. χ. ἐν Ἀκαρνανίᾳ μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ἑορτῆς τινος ἡ Κυριακῆς ὁ ἱερεὺς ἐνδοθυμένος τὰ ἱερὰ ἄμφια αὐτοῦ καὶ ἀκολουθοῦμενος ὑπὸ τῶν προκλήρων καὶ ὅλων τοῦ λαοῦ εἰσέρχεται ἐν πομπῇ εἰς τὸ παρὰ τὸ χωρίον ἢ τὴν κωμόπολιν δάσος. Ἐνταῦθα ἐξελέγετο ἐντραπείας τε καὶ καλῶς ὑψημένον δένδρον ἡγούμενον ὅπῃ ἐν αὐτῷ, ὃ δὲ ἱερεὺς ἐνέθετεν ἐν αὐτῷ ὕψωμα, ἔκλειε τὴν ὀπὴν, ἐχάρατταν ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τὰ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, οὕτω δὲ ὅλον τὸ δάσος ἦτο ἱερὸν, ἦτο ὑψωμένον. Διαιτητικῶς ἡ ἱερατεὺς αὕτη ἐπαύσατο ἀπὸ τοῦ 1836.

Εἶτα δ' κ. Χλωρὸς ἀναφέρει διάφορα χωρία τῶν ἀρχαίων δι' ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι καὶ διατάξεις ὑπῆρχον πρὸς σωτηρίαν τῶν δασῶν καὶ συντήρησιν αὐτῶν, εἴτε δὲ εἰσέρχεται εἰς τὰς καθ' ἑκάστην δασονομικὰς τοῦ Θεοφράστου καὶ ἄλλων συγγραφεῶν γνώσεις.

Σ. Μ.]

Θεραπεύει τοῦ καρκίνου τῆς μήτρας διὰ μερικῆς ἡ ὀλικῆς ἐκκρίσεως αὐτῆς ὑπὸ Ἀριστ. Πετρίνου ἱατροῦ. Ἐν Ἀθήναις 1884. σελ. 114. [Ἐν ἀρχῇ τῆς πραγματείας προτάσσονται τινὰ γενικά περὶ καρκίνου, ἰδίᾳ δὲ τοῦ τῆς μήτρας, εἴτα δὲ ἀπαριθμοῦνται τὰ μέσα πρὸς θεραπείαν αὐτοῦ, τὰ φαρμακευτικὰ ἢ χειρουργικὰ, πρὸς δὲ αἱ ἐπιπλοκαὶ κατὰ τὴν ἐγγείνησιν καὶ μετ' αὐτὴν καὶ ἡ ἀποθεραπεία. Ἡ διακριθὴς αὕτη πραγματεία ἐπὶ ὕψηλῃ ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῆς οἰκείας σχολῆς.]

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Γρίτης ἐγένοντο ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀρεῶς τὰ προαγόμενα γυνάσσια δὲ ἀσφαλῶν πυρῶν τοῦ 4 εὐγωνικοῦ τάγματος ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ κ. Βότσαρη. Ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη ὁ πίναξ τῶν τελωνειακῶν εἰσπράξεων τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1884. Κατὰ τοῦτον αἱ εἰσπράξεις τοῦ παρελθόντος μηνὸς Νοεμβρίου ἀνῆλθον ἐν συνόλῳ εἰς δρα. 2,380, 671, ἐξ ὧν 1,775,439 εἰσπράχθησαν ἐκ τελῶν εἰσαγωγῆς, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐξ ἐξαγωγῆς, ἐγγελίων φόρων κτλ. Αἱ ἀπὸ τῶν τελῶν τῆς εἰσαγωγῆς εἰσπράξεις ὑπελειφθῆσαν τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχ. 407,666. Αἱ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Νοεμβρίου τοῦ 1884 εἰσπράξεις τῶν τελῶν τῆς εἰσαγωγῆς ἀνέρχονται εἰς 17,714, 661, ὑπολειπόμεναι τῶν εἰσπράξεων τῶν αὐτῶν μηνῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δρα. 4,079,026. — Τὸ εἶς τὴν β' ἐξαμηνίαν τοῦ παρελθόντος ἔτους μέρισμα τῆς εταιρίας τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Παιραϊὰ σιτηροδόμου ὠρίσθη εἰς δρα. 13,40. — Ἐν Σύρῳ μέλλει ν' ἀνεγερθῇ ὁ ἀνδρὶς τοῦ Μισοῦλη, τὴν θαπάλην τοῦ νομίου κατέλιπε διὰ τῆς διαθήκης τοῦ ὀλοῖμος Στάμ. Πρώτος καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἐριμουπόλεως ἐξέβλεψε προκήρυξιν προσκαλοῦν τοὺς Ἕλληνας γλῶσσας εἰς διαγωνισμὸν. — Ἡ ἐκ τῶν τελευταίων πεικνυῶν ζημία, ἣν ὑπέστη ὁ μῶλος Κατακώλου, ἀνέρχεται εἰς 300, 000 δραχμῶν, ἀλλ' ἵνα ἐπανορθωθῇ ἡ βλάβη ὅ' απαιτηθῶσι περὶ τῶ ἐκατομμυρίων. — Ἀρκετοὶ ἐξ ἱεροσολύμων ὁ ἀδυσανὸς ἀρχιμανδρίτης Γεωργίος υἱὸς Σιμεὼν καὶ εἰς ἀδυσανὸς διάκονος. Ὁ ἀρχιμανδρίτης οὗτος εἶνε ἡγούμενος τῆς ἐν ἱεροσολύμοις ἀδυσαντικῆς ἐκκλησίας, διετάχθη δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἰωάννου νὰ συνοδεύσῃ τὸν ἡμέτερον ἀπεσταλμένον κ. Μητσάκην μέχρις Ἀθηνῶν καὶ νὰ προσφέρῃ

τά ἴδια σεβάσματα καὶ τὰς προσήσεις τοῦ βασιλέως Ἰωάννου καὶ τῶν ὑπουργῶν αὐτοῦ εἰς τὸν βασιλεῖ Γεώργιον καὶ τὰς ἀρχάς. Προχθὲς δὲ ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ κ. Μητσάκη παρουσιάσθη εἰς τὸν πρώθινον ὁδὸν φιλοφρόνως ὑπεδέξατο αὐτόν, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὑπουργούς. — Καθὰ ἐξ Ἀδυσσινίας ἀγγέλλεται, ἀφίκετο αὐτῇ ὁ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας κυβερνήσεως ἀποσταλὲς ἱατρός κ. Ν. Παρίσης γενόμενος δεκτὸς μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ λαοῦ τῆς χώρας ταύτης τυχὼν διακεκριμένων ἐνδείξεων τιμῆς. — Ἡ ἐνοικίασις τοῦ δημοτικοῦ φόρου Πειραιῶς κατεκυρώθη ἀντὶ 350,000 δραχμῶν ἐπ' ὀνόματι ὁμάδος ἐμπόρων. — Πολλοὶ τῶν ἐκ Θεσσαλίας μεταναστευσασάντων ὁθωμανικῶν οἰκονομῶν ἐπανέκαμψαν αὐτοῖς ἐκ Προσφῆς, Σμύρνης, Μανηρίας, Ἀτταλείας, Κατερίνης καὶ ἀλλὰχόθεν, πικρὰν ἐκπαρτίσαντα μεταμέλειαν. Περί τὰς εἰκόσιν ἐπὶ ἀνῆλθον ἐσθάτως εἰς τὰ χωρία Μπαλαμούς τοῦ Τυρνόβου καὶ Μικρὸ Κεσερλή τοῦ δήμου Νέσσωνος τῆς Ἀφρίσης λάβρα ἀναχωρήσαντες ἐκ τῶν τόπων εἰς οὓς μετανάστευσαν, ὡς κωλυόμενοι ὑπὸ τῶν ὁθωμανικῶν ἀρχῶν. — Αἱ εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου Πειραιῶς κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἀνῆλθον εἰς 574,175 δραχμάς. — Ἀναμεινόμενα εἰς Πειραίᾳ τὰ τρία νέα πλοῖα *Εὐρώπας*, *Πηγεῖος*, καὶ Ἄγελως ἀνὰ ἀπέπλευσαν ἐκ Λονδίνου. — Κατ' αὐτὰς μεταφέρονται εἰς τὸ φρενοκομεῖον Κερκύρας, ὅπου καταλήγουν ἐπεσκευασθὲν καὶ ἡνέχθη, οἱ ἐν Δαφνίῳ τριάντον τάσχοντες, διαλυομένου τοῦ καταστήματος τούτου.

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κκ. Σ. Κ. Μεσολόγγιον, Σ. Ζ. Κέρκυραν καὶ Γ. Δ. Α. Λάρισσαν. Ἐνεγράφησαν ἀπάντες. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς φιλικὰς σὰς ἐνενγείας. — κ. Μ. Θ. Β. Λάρνακα. Τὰ βιβλία ἀπεστάλησαν ταχυδρομικῶς. — κ. Δ. Μ. Α. Αὐγῶς εἰς ἀκατάλληλον διὰ τὴν «Εστίαν». — κ. Σ. Γ. Bielitz. Ἡ συνδρομὴ ἑλήφθη. Τὸ ἀντίτιμον τῶν 3 τόμων εἶναι φρ. 10 καὶ λεπτὰ 60 διὰ ταχυδρ. τέλη. Δελτίον τοῦ Ἀ' ἔτους δὲν ὑπάρχει, διότι ἡ ἐκδόσις αὐτῶν ἤρξατο τὸ Β' ἔτος. Ἀντίτιμον ἐκάστου φύλλου λεπ. 25, ἐκάστου δελτίου λεπ. 10. Εἰς τὰ ἄλλα τῆς ἐπιστολῆς ὁρᾶν ἀπαντῶμεν. Τὰ Ἀπαντα Συμμενοῦ τοῦ Μεταφραστοῦ εὐρίσκονται ἐν τοῖς ἐνταῦθα βιβλιοπωλείοις. Περί τοῦ Ἀλῆ-πασά πλήρη βιβλιογραφίαν θέλετε εὑρεῖ ἐν τῇ «Nouvelle biographie Generale τοῦ Didot» (τόμος Β', σελ. 121). Εἰς ταύτας ἐν προσθήκῃ σας σημειούμεν τὰς ἑλληνικὰς ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, ἐνθα περιέχονται εἰδήσεις περὶ Ἀλῆ-πασά, τὰς σημειώσεις τοῦ ποιητοῦ Βαλαωρίτου εἰς τὴν «Κυρὰ-Φροσύνην», πρὸς δὲ καὶ τὸ ἐξῆς εἰδικὸν σύγγραμμα. «Vie d' Ali-Pacha visir de Janina, surnommé Aslan ou le lion par Mr Alphonse de Beauchamp. Paris. 1822. Υἱάργχει καὶ μυθιστορία πρωτότυπος ἑλληνικὴ Ἀλῆ-πασά» ὑπὸ Ῥάμφου. — κ. Μ. Φ. Αἰδύρον. Ἐνεγράφημεν καὶ τοὺς 5. Πλείστας εὐχαριστίας διὰ τὴν εὐμενὴ ὑποστήριξιν. Τὰς ἀποδείξεις καὶ τὸ περίσσευμα ἐπέμψαμεν ταχυδρομικῶς. — κ. Α. Ν. Κ. Ροστόδ, Η. Π. Κέρκυραν, Η. Α. Φ. Ἀργυροστόλιον, Ζ. Φ. Τερσέτην, Ν. Ι. Ν. Κάρυστον, Α. Κ. Γ. Α. καὶ Ε. Τ. Πάτρας, Σ. Τ. Μέγα Κεσερλή, Γ. Δ. Π., Ν. Τ. Δ. καὶ Ι. Δ. Μ. Σύρον, Γ. Ζ. Βώλον, Ε. Σ. Λευκάδα, Σ. Μ. Χ. Τραπεζοῦν, Χ. Π. καὶ Σ. Κ. Κέρκυραν. Ἐλήφθησαν. — κ. Χ. Σ. Α. Σμύρνην. Τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον συνστάθη τῇ 1837. Ἐν ἀρχῇ τῆς συστάσεως αὐτοῦ αἱ ἐγγραφεῖς φοιτήται ἀνῆλθον εἰς 50 μόνον. σήμερον ἀριθμοῦνται εἰς 2,700 περίπου. — κ. Ἀδελφ. Σ. Τραπεζοῦν. Ἐλήφθη τὸ ἀντίτιμον καὶ τῶν 3, εὐχαριστοῦμεν ὁ ὅμιν διὰ τὴν εὐμενὴν προνοίαν. Περί τῶν τόμων τῆς «Εστίας» ἴδετε ἀγγελίαν ἐν τῷ Δελτίῳ. Βιβλία ἄλλα πλὴν τῶν ἀγγελλομένων διὰ τοῦ Δελτίου δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ γραφεῖ ἡμῶν. Μεταφραστῇ. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν φιλόδοξον προσφορὰν σας. Ἀλλ' ἐπὶ ἀναλαμβάνομεν ὅτι τὸ ἐν τῇ «Εστίᾳ» δημοσιευσόμενον μυθιστόρημα κατὰ τὸ 1885 εἶναι ἤδη ἑτοιμον. Ἐὰν ἐπιμένετε καὶ μετὰ τοῦτο, λάβετε τὴν καλὸςύνην νὰ μᾶς στείλητε τὸ πρωτότυπον ἵνα διέλθωμεν αὐτὸ καὶ ἀποφανθῶμεν. — κ. Σ. Μ. Α. Τραπεζοῦν. Τὸ Ἀττικόν Ἡμερολόγιον ἀπεστάλη ταχυδρομικῶς. — κ. Α. Π. Φιλιππούπολιν. Ἐνεγράφημεν ἀποτόμους. Ταχυδρομικῶς δ' ἀπηντήσαμεν ὅμιν. — Le just. Ἐνταῦθα ἀκατάλληλον ἀνυγῶς διὰ τὴν «Εστίαν». — κ. Α. Ι. Σάμον. Ἡ ἀποστολὴ θὰ ἐξακολουθήσῃ τακτικῶς. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ στελέτην. — κ. Π. Δ. Ρ. Θέλονεν ζητήσῃ πληροφορίας καὶ σας ἀπαντήσῃ εἰς προσεχῆς Δελ-

τίον. — κ. Ν. Α. Χ. Πάτρας. Διότι δὲν σὺναπεστάλη καὶ τὸ ἀντίτιμον. — κ. Ε. Σ. Παιραιᾶ. Ἐνεγράφησαν ἀμφοτέρω. Αἱ ἀποδείξεις σταλίσονται ἐπ' αὐτοῖς ἀναποκριτῇ τῆς «Εστίας». — κ. Χ. Ρ. Σμύρνην. Θέλονεν συμμορφωθῇ τῇ παραγγελίᾳ σας. — Δυσπίστου. Εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ριπτομένων βολῶν ἵνα φουεθῇ εἰς μόνος ἀνθρώπου ἐν πολέμῳ εἶναι σημαντικώτατος. Ὁ στρατάρχης Σὰς ἔλεγεν ὅτι διὰ τὸν φόνον ἐνὸς στρατιώτου ἐν τῇ μάχῃ ἀπαιτεῖτο τόσος μολύβδος ὅσον εἶναι τὸ βάρος τοῦ σώματος τοῦ στρατιώτου. Ὁ Cassendi, πραγματευθεὶς τὸ ζήτημα μαθηματικῶς εὗρεν ὅτι τὸ βάρος τοῦ καταναλισκόμενου μολύβδου ἐν τινὶ μάχῃ ἦτο πάντοτε πολὺ ἀνώτερον ἀπὸ τὸ βάρος τῶν φουενομένων ἀνδρῶν. Καὶ σήμερον δὲ τὸ πρᾶγμα ἔχει ὁμοίως. Οὕτω κατὰ τὸν κ. Chesnel ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Σολαφρίνου οἱ Αὐστριακοὶ ἐρρίψαν 8,400,000 βολὰς τοῦφεκιου, δι' ὧν ἐφουεθῆσαν μὲν 2,000, ἐπληρώθησαν δὲ 10,000 ἐκ τοῦ γαλλοσαρδικοῦ στρατοῦ. Ἐπομένως εἰς ἕκαστον μὲν πληρωθέντα ἀναλογοῦσιν 800 βολαί, εἰς ἕκαστον δὲ φουεθέντα 4,200. Ἐπειδὴ δὲ τὸ μέσον βάρος ἐκάστης σφαίρας τῆς 30 γραμμάρια, ἐπεται ὅτι ἐκρίσθησαν τοῦλάχιστον 126 χιλιόγραμμα, ἥτοι ὑπὲρ τὰς 90 ἐκάδας μολύβδου δι' ἕκαστον ἀνδρα φουεθέντα. — κ. Ζ. Σ. Αἰγούριον. Ἐλήφθη τὸ ἀντίτιμον καὶ τῶν 3. Πλείστα εὐχαριστίας διὰ τὴν φιλικὴν ὑποστήριξιν. Τὰς ἀποδείξεις ἐπέμψαμεν πρὸς ἐν ἕκαστον τὸν συνδρομητῶν. — κ. Ε. Γ. Temruk. Τὸ ζητηθὲν βιβλίον ἀπεστάλη τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα. — Ἀκριβολόγῳ. Τὰ ἔχουν βαπτίσῃ ὑποπετρυνίδας οἱ ἀρχαῖοι δὲν εἶχον λέξιν, ὑποθέτομεν, διότι δὲν εἶχον καὶ τὸ πρᾶγμα. — κ. Γ. Κ. Βραίλαν. Ἀπεστάλη. — κ. Δ. Κ. Β. Σύρον. Αἱ ἀποδείξεις σταλίσονται λίαν προσεχῶς ἐπ' αὐτοῖς ἀναποκριτῇ τῆς «Εστίας». Τὸ βιβλίον φύλλον ἀπεστάλη ἐκ νέου. — κ. Η. Φ. Β. Κωνσταντινουπόλιν. Ἠρξάτο ἀποστολὴ πρὸς τὸν κ. Κ. Τζ. — Φίλιπ. Μ. Ἐὰν δὲν ἐξετάσῃ ποτὲ τί φρονεῖ ὁ ἴδιος περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ τί φρονοῦν οἱ πολλοὶ περὶ αὐτοῦ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1
[Τῷ πρώτῳ λύτῃ ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις, τῷ πρώτῳ ἐκ τῶν ἐπαρχίῳν καὶ τῷ πρώτῳ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δοθήσεται ὁ τελευταῖος τόμος τῆς «Εστίας»].
Νὰ κατασχεθῶσιν οἱ 28 πεισσοὶ τοῦ δομινὸ εἰς σχῆμα ὁρθογωνίου ἔχοντος εἰς 4 γωνίας, ἔξω τοῦ κυρίου σχήματος, τέσσαρα διπλά, τοιούτοτρόπως ὥστε νὰ σχηματισθῶσιν ἐκ τῶν πεισῶν 14 μικρότερα τετράγωνα, ἥτοι 2 τετράγωνα ἐκ λευκῶν, 2 ὅμοια ἔχοντα τοὺς ἄσους, ἄλλα τόσα τὰ ὅσα 2 ἄλλα τὰ τρία, 2 τὰ τέσσαρα, 2 τὰ πέντε καὶ 2 τὰ ἕξ.

2
Μίαν συλλαβὴν ἀν χάσω, ἀπὸ κωμικοῦ ἀρχαίου
ὅθ' μεταβληθῶ, θὰ γείνω νῆσος... νῆσος τοῦ Αἰγαίου.

3
Κυθόλεξον πρὸς συμπλήρωσιν

4
Π Α Ρ Α Σ Η Μ Ο Ν

Τὸ πρῶτον εἶναι πρόθεσις, τὸ ἄλλο πόλις στρογγυλή.
Τὸ σύνολον μὲ κώλασιν τὴν οἰκουμένην ἀπειλεῖ.

ΛΥΣΕΙΣ

1
Λεπτά, ἐπτά.
2
C'est le secret de Polichinelle.
3
Σκύλος—λύκος.